

Skřítkové hor

Skalnaté hory (Rocky Mountains) se svými sněhem pokrytými vrcholky, které směřují k nebi, nám poskytují nádhernou podívanou. Pro člověka, který tam přichází poprvé jako já, to byla nezapomenutelná zkušenost. Jak jsme postupně lezli stále výš, měli jsme pocit, že jsme se ocitli na střeše světa. Dívali jsme se hluboko dolů na koruny stromů a přesto se vrcholky hor stále tyčily nad námi. Můj první dojem, když jsem tuto nádheru spatřila, byl, že jsem se ocitla mezi mocnými králi, kteří vládou tomuto nádhernému světu. V těchto horách jsou někteří andělé velmi mocní a ti vyvolávají tento pocit královské síly - jasné, čisté, vznešené, upřeného pohledu. Jsou velcí a mohutní a obývají hlavní vrcholy hor. Vytvářejí jakousi společnost a mají se navzájem rádi. Jsou tam totiž již po celá tisíciletí, přitom ale vyzařují mladistvou vitalitu, nadšení a nádhernou jistotu o konečném vítězství krásy. Jsou mocní, klidní a nezemsky radostní. Jejich obvyklé zbarvení připomíná sníh s růžovým odstínem světla, jež nad nimi často vidíme. Kolem nich se vznáší krása, kterou známe ze starého Řecka. Skřítkové, kteří je obklopují, jsou zvláště zajímaví, protože andělé vrcholů pracují se skřítky vzduchu, sněhu a doslova se všemi druhy skřítků s výjimkou ohně, ale troufám si říci, že i s těmi v určitých velkých hloubkách.

Sněhová pole jsou obydlena bezpočtem drobných skřítků, které bychom mohli nazývat „elementárními“, ale protože sníh tam leží dlouho, mají hodně vlastností podobných skřítkům. Velcí jsou 6 palců až 1 stopu, jsou utkáni z látky podobné spíše sněhu než srsti, obličej jako zkřížené trojúhelníky, takže vlastní obličej (s otvory pro oči a ústa) tvoří šestiúhelník, jehož hroty připomínají uši. Tvarem těla se podobají kuklám ze sněhu. Ve své podstatě mají v sobě něco ze vzduchu a něco z vody. Jejich inteligence je malá, ale mají v sobě něco jasného, čistého, co pomáhá - jejich malým přispěním - k udržení nádherné čistoty andělů.

Kolem andělů na vrcholcích se někdy shlukují masy mraků. Bytosti, obývající tyto mraky, přicházejí občas na tato místa odpočívat a vykoupat se v krásné atmosféře andělů. Andělé těchto vrcholků jsou jako světelné majáky, jejichž moc a moudrost vyzařuje do prostoru pro všechny druhy bytostí. Obyvatelé mraků patří mezi návštěvníky, příslušející většinou k řádu bytostí vzduchu.

Skály, podle nichž se celé pohoří jmenuje, jsou obrovské masy krystalických a kovy obsahujících útvarů. Ve spojení s těmito kovy je tam druh malých gnómů s překvapující barevnou paletou od světle žluté, červené až do téměř černé s geometrickými tvářemi. Máme dojem, že jsou nesmírně staří, mají tvrdé, jasné jakoby ptačí oči. A vypadají jako vytvoření z kovu, jako zlověstní a tajemní. Oni se však o lidi vůbec nezajímají, vlastně je nikdy ani nevidí, protože žijí hluboko v srdci skal a vědí, že je anděl chrání, když jdou po své práci.

Na úbočích vrcholků, pod sněhovými poli se setkáváme s více méně známými skřítky: Nad svahy se vznášejí motýlovité, drobné bytůstky jasných barev s hezkými obličejí. Patří mezi místní druhy, jsou stejně průsvitné a jasné jako vše, co žije tak relativně vysoko v horách. Samozřejmě v nižších polohách s obdělávanou půdou nacházíme skřítky určené těmto místům. Zvláštní charakter andělů zřejmě ovládá všechna stvoření ve vyšších polohách, proto mezi všemi panuje radostná harmonie.

Dominantní vrcholy hor jsou zvláštními středisky duchovní moci. Andělé tam žijící jsou jejich ochránci a řídí vyzařování tohoto požehnání do okolního světa. Máme pocit, že vysoký obsah kovů ve skalách je pro anděly určitým zdrojem stálosti a trvalosti, který bychom snad mohli nazvat duchovním magnetismem. Andělé žijí svým vlastním životem, sdělují si mezi sebou zkušenosti a plány do budoucnosti, navštěvují se vzájemně a občas se scházejí všichni společně. Navíc pro své větší plány mají každodenní program, který začíná při východu slunce. Tehdy, tváří obrácení k východu, přijímají a vysílají obnovenou sílu dne do okolí. Jejich aktivita se stupňuje až do poledne,

kdy je krátká přestávka, pak nastává fáze poklesu činnosti, trvající do západu slunce, kdy přichází míruplný, ztišený stav požehnání. Pouze v noci mají méně povinností ke skřítkům i horám a mají čas na návštěvy a vzájemné konzultace. Jsou si vědomi úlohy, kterou plní pod vedením Kontinentálního Deva (anděla) při formování Ameriky. V tomto směru jsou důležitým faktorem, často také vědomě pomáhajícím jednotlivcům.

Slavné Modré hory v Austrálii jsou také velmi zvláštní. Země je velmi stará a neviditelný život na ní je zrovna tak jedinečný jako tamější zvířata a rostliny. Znovu bych chtěla říci, jak stále opakuji, že se chci v této knize zabývat jen skřítky, ne anděly a přitom není možné, abych je vynechala, protože se jejich životy tak úzce prolínají. Každý vrchol je obydlen andělem. Na úpatí hor nalézáme skřítky, blízké domácímu prostředí. V Modrých horách je málo variant, protože prakticky celá země je pokryta jedním druhem stromu – eukalyptem a život skřítků s nimi spojených by byl jednotvárný, kdyby nebyl tak zajímavý sám o sobě. Běžný typ u paty hor je hranatý modrý skřítek s hnědou tváří, vysoký 2-3 stopy. Jsou čínorodí, plní života a zároveň máme pocit vytrvalosti, jako by v životě viděli už mnoho, více než většina skřítků, a naučili se i více snášet. Jejich inteligence není příliš vysoká, jsou poněkud loudaví, ale když se rozhodnou pro určitou práci, vykonají ji. Tyto modré bytosti se velice hodí do krajiny, kde žijí. Věkovitost v nás budí až posvátnou hrůzu a atmosféra hor je tak zvláštní a vzdálená, že se nás zmocňuje pocit osamělosti. Tyto hory jsou jako strážci staré pevnosti nějaké cizí civilizace, s níž zde v dávné době prožily mnohé události. Snad proto ten pocit, že nejsme nijak vítáni, spíše jen trpění a pozorování. Tyto hory nejsou vůbec humanizovány, jsou stále primitivní. Vyvolávají v nás respekt, jako bychom se ocitli v těsném styku se silou a životem v divokých a primitivních dobách, které Haeckel nazval stará Lemurie.

Poněkud výše, na svazích hor, působí skřítkové smaragdově zelení. Jsou menší, mají hranatější tváře a vypadají mnohem radostněji a jasněji. Jejich živá zeleň je v nápadném kontrastu s fádni šedo-zelenou barvou stromů, červenou barvou půdy a šedou barvou skal. Jejich pohyby jsou rychlé a připomínají klokany, kteří všude kolem poskakují. Tito skřítkové se zajímají o zvířata a snaží se jim pomáhat, kde mohou. Zvědavě pokukují po lidech, kteří stoupají na vrcholky. Zde i ve výše položených místech je mnoho bytostí podobných gnómům. Jsme rovněž obklopeni příznivě působícími druhy eukalyptů. Jeden z elfů vyklouzl ze svého stromu a pokukoval po mně. Je vysoký asi 7 stop, má velmi dlouhou, protáhlou tvář asi 1 stopu dlouhou. Není širší než 6 palců a je hnědavě zbarvený. Tělo má také podlouhlé, stříbrošedé. Rysy obličeje jsou nejasné, ale vyjadřují sílu, která si stačí sama o sobě. Mám ráda elfy eukalyptu a mám hodně přátel mezi nimi. Jsou velmi laskaví, s plachým smyslem pro humor.

Často jsem je objímala a hladila a vždycky jsem cítila radostnou odezvu. Mnohokrát jsem se jich ptala na radu, protože jsou tak staří a jejich životní názory jsou proniknuty filozofií, která přetrvala věky a různá těžká údobí. Jejich život nebyl snadný a oni tímto bojem hodně získali. Ještě výše na svazích jsou další zajímaví skřítkové. Jsou stejně červení jako země, mají zvláštní, ale krásné tváře a jsou obklopeni stříbřitou mlhou. Když projdeme jejich společenství, přicházíme k samotnému andělu hor. Je velký, na anděla spíše hubený s hluboko posazenými tmavomodrými očima, má velké, přemýšlivé čelo, vystouplé lícní kosti, výrazný nos, plná ústa. Silná, krásná tvář. Barva pleti je jako opálená lidská kůže, tělo má zahaleno do tmavěmodré. Stála jsem před ním s úctou, ale přirozeně zvědavá, a on reagoval na mne laskavě, způsobem, který mi dodal důvěru. Má pocit příbuzenství se svými skřítky, zvířaty a rostlinami na svém panství. U něj jsem také vycítila primitivní moc. Pohlížel na svět kolem sebe s pocitem, že zde stojí již velice dlouho, že viděl velice mnoho a proto žije ve svých vzpomínkách. Vzpomínal na zvláštní lidi, kteří tam před tisíci lety žili, na otřesy půdy, které je zničily, na celou řadu kmenů a zvláštních bytostí a skřítků, kteří všichni přicházeli a odcházeli. V těchto horách jsou stále ještě nějaká cizorodí skřítkové, ale tlupy, které kdysi vídal, se ztrácejí. Vypadají napůl jako lidé a napůl jako zvířata.

Dokonce i vrcholy, které nejsou nijak vysoké, ale přechínají a jsou izolované, mívají svého anděla. Pozorovala jsem jednoho na Mt. Constitution ve Washingtonu. Byl to nejvyšší bod na jednom ostrově, který byl uprostřed skupiny ostrovů, a z vrcholu této hory byl překrásný pohled na stovky ostrovů na všech stranách. Průliv, v němž tyto ostrovy jsou, je lemován několika vysokými vrcholy, zasněženými i v létě, ale skupina s Mt. Constitution stojí izolovaně. Pověřený anděl měl zvláštní moc, která byla pozoruhodná vzhledem k velikosti vrcholu. Tento anděl je strážcem všech ostrovů a vybral si uvedený vrchol za své sídlo. Celé místo bylo proniknuto jeho osobností a tvořilo zvláštní atmosféru. Byla v něm síla i důstojnost, vytrvalý temperament, ale i výrazná laskavost a moudrost. Velmi se zajímal o lidi a opravdově si je oblíbil. Měl určitý program, který prováděl. Chtěl udržet specifickou atmosféru na všech ostrovech a ovlivnil tím své skřítky. Chovají se k lidem přátelsky, snaží se jim pomoci, neboť si to přeje anděl, jenž usiluje o odstranění překážek mezi oběma světy. Od lidí dostal nečekaně krásný dar: Do Státní rezervace byl zahrnut jeho vrchol a celá oblast se stala oborou a útočištěm zvěře, divokých rostlin a stromů. To vše vede skřítky k tomu, aby plnili přání anděla. Myslím si též, že anděl ovlivnil svými myšlenkami lidi žijící v okolí, protože jeho upřímná přátelskost vůči lidem mu umožnila je pochopit a vést je. Dokonce i život lidí na ostrovech je klidný a vnímavý, přestože je skřítkům poněkud vzdálený.

Skřítkové se mění od úpatí hory směrem k vrcholu. Nejběžnější typ je levandulově zbarvený lesní skřítek s bledou tváří. Setkáváme se s ním od úpatí až téměř k vrcholu. Modrý druh je ve vyšších polohách, kde je ještě mnoho jiných. Co je opravdu pozoruhodné, je jejich přátelskost k lidem. S plachým zájmem pozorují lidi, kteří šplhají na vrchol. Jejich zvláštním potěšením je asi divoká zvěř, se kterou se cítí spřízněni. Vysoko v horách je několik jezer, která jsou domovem pro sladkovodní bytosti, modré s náznakem zeleně s jemně tvarovanými těly, podobnými tělům lidským. Moře, které je na úpatí hor, tam přivádí všechny druhy mořských bytostí a vytváří tím velice různorodou rodinu pro anděla hory. Dále je pozoruhodné, že toto místo není jen útočištěm zvířat, ale má zvláštní význam i pro skřítky, dokonce i pro anděly a to nejen z ostrovů, ale i z pevniny. Neobvyklá kombinace moře a hor, jezer a lesů, chrání a vytváří nádherné místo a mocná osobnost anděla tyto bytosti přitahuje. Přicházejí na radu a pro zkušenosti. Můžeme říci, že anděl je známou osobností po celém okolí. Vyvíjí vždy značné úsilí, aby pomohl lidem, kteří přicházejí do hor. A myslím, že lidé cítí jeho blahodárné působení, i když neví o jeho existenci.

Osobnost, která mi v dětství na Jávě nejvíce umožnila pochopit to, o čem píši, byl anděl vysoké hory. On to byl, kdo v každém podporoval stálost a vytrvalost a byl to on, kdo mi slíbil, že budu poznávat více a více ze života skřítků. Byl nejen mým prvním přítelem tohoto druhu, ale zůstal pro mne po celé roky symbolem andělského vztahu vůči všemu. V jeho životním postoji nebylo místa pro malichernost a malost. Andělé takoví sice jsou, ale tento vyzařoval obzvláště silně velikost. Denní styk s někým takovým musí na dítě hluboce zapůsobit. Jeho hora vystupovala na pozadí při západu slunce téměř každý večer a kolem vrcholku se hromadily mraky. Po letech obdivu jsem se náhle ocitla vedle něho na jeho vrcholku. Jako reakce na léta dětského obdivu a okouzlení se mi zhmotnil a dal se mi poznat. Byl vysoký, indigově modrý a všude kolem něj byli indigovězlatí skřítki. Vyzařoval odvahu a houževnatost s upřímnou vřelostí a laskavostí. Konec konců osobnost tak majestátní a moudrá, zabydlující po celá staletí určité místo, zná důvěrně život, který tam probíhá a přesně vycítuje myšlenky a citová hnutí každého, kdo je v jeho dosahu. Věky jim dávají pochopení. Tento anděl rozšířil své pole působnosti i na mne a vyléval na mne udržující sílu, protože jsem vykročila jeho směrem. Hory mohou mít obrovský povznášející vliv na lidi, protože jsou určitým způsobem symbolem velikosti duše. Každý by mohl mít takový zisk z hor, kdyby na ně pohlížel jako na přátele.

Last update:

05.11.2014 11:51 detem:skutecny_svet_skritku:skritkove_hor https://duhovnipodpora.vzestup.net/detem/skutecny_svet_skritku/skritkove_hor

From:

<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:

https://duhovnipodpora.vzestup.net/detem/skutecny_svet_skritku/skritkove_hor

Last update: **05.11.2014 11:51**

